

overordentlig stor, paa 32 Millioner Kroner. Han siger Sp. 797 i Rigsraadsstibenden: „Der foreligger ikke fra Finantsbestyrelsens Side nogenjomhelst Erklæring om, at Statens finantsielle Kræfter for Diebliffet ere saadanne, at det vilde være tilraadeligt, langt mindre, at det vilde være nødvendigt, og endnu mindre, at det i dette Diebliff var uundgaelig nødvendigt, at Kravene med Hensyn til alle de i Motiverne omhandlede Befæstningsværker skulde fyldestgøres.“ Og han udvikler nu udførligere, at det er under dette udtrykkelige Forbehold fra Finantsbestyrelsens Side, og det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomson) vilde ved at have læst Motiverne helt ud og saa have fundet den Slutningsætning, som Finantsministerens Angreb dengang udtrykkelig beraaber sig paa med en Erklæring om, at der ingen Forbindelse findes mellem Kjøbenhavns Søbefæstning og Landbefæstning, og at man altsaa som Resultat deraf kunde lade de Paragrafer udgaa, der indeholdt Planen om Landbefæstningen. Man vil altsaa heraf se, hvorledes man fra den største Autoritets Side, der kunde være Tale om i finantfiel Henseende, betragtede Monarkiets Stilling. Skjøndt man har et aarligt Overstud af imellem 4 og 5 Mill. Kr., siger man for det Første, at man ligeoverfor den finantfielle Status overhovedet ikke er omgaaedes med nogen Tanke om at paahyrde Statskassen en Udgift af 1 Mill. Kr. aarlig i 30 Aar, og man tilføjer, at man endog ikke finder det forsvareligt at forbinde eller forpligte sig til at blive staaende ved et Forslag, der gaar ud paa 6—7 Mill. De Udtalelser, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds henviser til, skal jeg, for at fuld Forstaaelse derom kan komme tilstede, tillade mig at oplæse. De staa i Motiverne til Lovforslaget af 1858, hvor det hedder, efterat det er omtalt, at der saaledes forelaa flere Betænkninger fra Saghyndige: „Det blev Ministeriets videre Opgave at sammenholde og vurdere de forskellige Udtalelser samt ved Siden deraf at afveie de finantfielle Hensyn. Paa den ene Side maatte det Befæstningsystem, som skulde bringes i Forslag, frembyde virkelige Garantier for et haardnakket Forsvar i Farens Diebliff. Paa den anden Side turde det finantfielle Krav, som skulde gjøres, ei være saa stort, at Monarkiets øvrige Interesser derved vilde lammes, eller Befæstningsplanens Tilendebringelse henstodes til en altsfor fjern Fremtid. En gjentagen Overveielse bragte Ministeriet til den Anskuelse, at man ei vilde kunne anse den rette finantfielle Grændse overskreden, og Planens Tilende-

bringelse skudt for langt frem i Tiden, naar der regnedes paa Anvendelsen af omtrent $\frac{1}{2}$ Million RdL. aarlig gjennem en Generationsalder (ca. 30 Aar). Opgaven blev da foreløbigen at undersøge, om med denne Sum et tilfredsstillende Forsvarssystem kunde tilveiebringes“. Og den Ytring, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds saa citerede, er den, der staaer paa den følgende Side, nemlig Side 940, hvor der staaer: „Idet Krigsbestyrelsen derfor ved denne Leilighed tilføjer sine Interesser for Diebliffets andre bydende Hensyn, føler samme sig forpligtet til at gjøre, hvad der staaer i dens Magt osv.“ Jeg har villet fremstille dette udførligt, fordi det ikke er mig paa nogen Maade ubekendt, hvorledes Sagen den Gang gik, hvorledes Udviklingsgangen var, men jeg siger, at det er den hensigtsfuldste Fremstillingsmaade af, hvorledes Sagen dengang forholdt sig, som Flertallet har givet, og jeg vil tilføie, at det undrer mig, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds retter en Anklage, der ifølge hans Opfattelse er baade af Bægt og Betydning imod et Regjeringsystem og imod et Regjeringsflertal, som ialtfald han og hans Venner bære et stort Ansvar for. — Det andet Led af den tidligere Historie, som det ærede Medlem anlede over var utorrekt fremsat, var Henvisningen til Forhandlingerne i 1866—67 om Demarkationsterrainets Afhændelse, hvor Flertallet i sin Betænkning har citeret Krigsministerens Ord dels ved Lovforslagets Fremføttelse her i Thinget og dels i Lovforslagets Motiver og dernæst har citeret en Udtalelse af et æret daværende Medlem i denne Sal, Bille, hvis Ord findes aftrykt i Betænkningen. Det ærede Medlem anker nu over, at man har valgt dette Medlem, Bille, som Repræsentant for den Tids formentlige Opfattelse af Forholdet og finder, at man med lige saa stor Ret og maaste med større Ret kunde have citeret en Udtalelse, der saaldt fra et Medlem af denne Sals venstre Side. Jeg skal nu sige det ærede Medlem, hvorfor jeg netop fandt det rigtigt at citere en Udtalelse af det daværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Derom turde nemlig vistnok Alle være enige, at der neppe paa den Tid var et Medlem her i Salen, som nærmere kunde betragtes som at være Udtrykket for den almindelige Opinion i Høires Kredts end netop dette ærede Medlem, og det finder sit Udtryk i de Ord, han brugte, idet han ikke anfører dem som sin egen Opfattelse, men udtrykkelig siger, at, naar Regjeringen har afgivet denne Erklæring, saa kunne vi Andre, der længe